

רשימת רבי המנד

דירוג ידיעות אחרונות בביצוע מכון 'דחף' • 19.3.99

סיפורת

אומדן מספר עותקים בשבוע	שבועות בדירוג	הקודם	דירוג	זכרונותיה של גישה / ארתור גולדן, תרגום: גועם יורן, ידיעות אחרונות / ספרי חמד, פרוזה, 74 ש"ח.
850-750	24	2	1	
840-740	5	1	2	הצוואה / ג'ון גרישמ, תרגום: עדי גינצבורג-הירש, מודן, 82 ש"ח.
830-730	3	4	3	האמן ומרויחה / מיכאל בולקוב, תרגום: פטר קריקסונוב, ידיעות אחרונות / ספרי חמד / ספרי עליית הגג, פרוזה, 74 ש"ח.
770-670	4	3	4	חסד ועויד / איל מגד, ידיעות אחרונות / ספרי חמד, פרוזה, 74 ש"ח.
760-660	1	-	5	החתונות שלנו / דורית רביניאן, עם עובד, ספריה לעם, 68 ש"ח.
700-600	6	6	6	הזכמה הבינולה / הייטנו אילן, חלונות, 58 ש"ח.
450-350	17	7	7	הגו / יוכי ברנדס, ידיעות אחרונות / ספרי חמד, פרוזה, 74 ש"ח.
440-340	1	-	8	מגדולים של יבשה / יהודית קציר, הספריה החדשה, הקיבוץ המאוחד / סימן קריאה, 65 ש"ח.
430-330	1	-	9	סוזה הבוכיה / אלונה קמחי, כתר, סדרת כותרים, 70 ש"ח.
400-300	7	5	10	ארבעה מכתבי אהבה / ניל ויליאמס, תרגום: שלומית הגדלסמן, כנרת, 64 ש"ח.

עיון ותיעוד

אומדן מספר עותקים בשבוע	שבועות בדירוג	הקודם	דירוג	מקום לכולם / שלמה בך-עמי (שוחח איתו אלי ברנביא), הקיבוץ המאוחד, קו אדום, 75 ש"ח.
450-350	10	2	1	
440-340	14	3	2	למה זה קורה לי / דוד יעקובי גריה, ידיעות אחרונות, 74 ש"ח.
420-320	61	4	3	אינטליגנציה וגשית / דניאל גולמן, תרגום: עמוס כרמל, מסר, 74 ש"ח.
410-310	1	-	4	התולים, סיפור אהבה / שפרה הורן, קשת, 68 ש"ח.
400-300	1	-	5	מי הזיז את הגבינה שלי / גינסון ספנסר, הד ארצי / מעריב, 59 ש"ח.

הדרכה ופנאי

אומדן מספר עותקים בשבוע	שבועות בדירוג	הקודם	דירוג	בישולה / שולה מודן, מודן, 59 ש"ח.
400-300	64	1	1	
380-280	15	3	2	הסידרה הקטנה לבישול עולמי, הבישול הסיני, ספרי / KONEMANN, 15 ש"ח.
370-270	1	-	3	תפוחי אדמה / מתוך הסידרה הבייתית LE CORDON BLEU, ספרי, 24 ש"ח.

ילדים ונוער

אומדן מספר עותקים בשבוע	שבועות בדירוג	הקודם	דירוג	צמרמורת 31 / ל. סטיין, תרגום: ע. שביט, סידרה, הד ארצי / מעריב, 42 ש"ח.
250-150	5	1	1	
240-140	5	2	2	עשו לעצמכם צמרמורת 9 / ל. סטיין, תרגום: ע. שביט, הד ארצי / מעריב, 42 ש"ח.
220-120	17	-	3	איך זה לבד / דליה קרח שגב ויונה זילברמן, קוראים, 48 ש"ח.

רשימת הספרים רבי-המכר התקבלה ביום 16 במארס 1999 ומתייחסת לתקופה שבין 7.3.99 ל-12.3.99.

הנתונים המספריים הם אומדנים, המבוססים על דיווחים שהתקבלו מרשת סטימצקי כולל ספרי, רשת צומת ספרים, רשת יריד הספרים, אקדמון ומחנות בערים שונות. תל-אביב: בוק שוק, דורון ספרים, טנבאום, מודן בכיכר, מודן פרוזה, ההוצאה לאור של משרד הביטחון וחמש חנויות נוספות. דמתיג: בוק שופ. ירושלים: מבחר הספר, תמיר ספרים, דני ספרים, ירון ושתי חנויות נוספות. מנשרת ציון: תמיר. חיפה: מכלול, מבחר הספר, ירון, וארבע חנויות נוספות. גבעתיים: מיסטר הייד, קרביץ. פתח תקווה: חנות הספרים של מיכאלה, אורבך. כפר שמריהו: בסטרסלרס. הרצליה: מסדה. רעננה: ליריק. נתניה: פומפן. עפולה: ספר העמק. באר שבע: ספרי שולמית ושתי חנויות נוספות. אילת: כתר הספר. ערי שדה נוספות: שלושי-עשרה חנויות.

הנתונים אינם כוללים מכירות למנויים. המחירים הם מחירי הקטלוג, שנגולו לשקלים שלמים. בניחוח הנתונים ניתן לכל קבוצת חנויות משקל המתאים למשקלן בסל קניות הספרים של הציבור בישראל. המשקלות המתאימים לנקודות המכירה נבנו על סמך דיווחיהם של 1,523 אנשים, המהווים מידגם מייצג של רוכשי ספרים שדיווחו על נקודות קניית הספרים שלהם, ועל סמך נתוני המכירות המבוקרים של מ"לים שונים.

■ ד"ר מינה צמח, מנהלת מכון דחף

המסורת ספרות אסונה

תגובה

לוסוע באוטובוס או במונית

האמת הפרואית העולה ממכתבם של ה"ר יעקב כסר ואריה סיון (מוסף זה, 12.3.99) היא שאי-נדר הסופרים שלהם תוקצב על ידי המדינה כסופרים צורעים יחסית, שאינם מאפשרים תשלום שכר-החיים לכל עסקניהם. אני מאמין להם בלי בדיקה, ומניח שקיבלו מימון מסו בהרבה מאשר השגשגה ציפה - אגודת הסופרים והתאחדות הסופרים. ייתכן מאוד שהיום כבר אינם נזקקים אפילו את המעט הזה הממשלה הגובחת קיצצה בלי דחם בתקציבי התרבות, גם כאלה שהוקצו למסורות פעלים הנוגעים יותר אך כולם טענתי את הדין שטענתי אחרת לגמרי: הכל על הכסף. אגודת הסופרים למיניהן אינן בהן תועלת של ממש לספרות ולסופרים, רק סוכנות הנאה שנוטת לקיץ של עסקני ספרות ומרדע להם היעב, משכורת היא רק אפשרות אחת מרבות. המדינה יכולה למצוא אפיקים פוריים יותר להורמת הסכומים הנפוצים יחסית שהיא מקציבה לספרות, ולא שאני סומך על המתקצבים מטעם המדינה שיתאמצו לגלות אפיקים כאלה.

אשר להוצאות הנוגות העומדות בראש מעיניהם של עסקניהם, עצתי להם לתת מנחה לרכבם הפרטי ולנסוע באוטובוס או במונית, כך ידווח להם וגם לנו, תושבי תל-אביב הפוקה.

מאיר ויזלטיר

גדל בכיזה הקומוניסטית והרבר היחיד שהאיר את חייו היו קרעי השמיים הכחולים. זו הסיבה שהזאטוט חלם להיות טייס או קוסמונאוט. והימים ימים קשים לאמא רוסייה. האמריקנים הדהימו את העולם כשהנחיתו חללית על הירח, מה שהניע את המחלקה האסטרונומיקה הרוסית להכות באויב עלי-ידי שיגור חללית משלהם. כמרקסיסט נאמן מתגייס בחורנו למשימה, להיות הסובייטי הראשון שינחת על הירח. עד שמתחוויר לו, שמשלחיו יודעים אמנם איך לשגר אותו אבל אינם יודעים איך להחזירו אל כדור הארץ. איש מלבדו אינו יודע על המהלך הצפוי, שכן החללית תצטלם בטלוויזיה העולמית החללית אוטומאטית בלתי מאויישת, שתפלה את הקוסמוס. קמיקאז בעל כורחו. הוא מתאר כל מה שעובר עליו בדרך אל המוות ולקורא המתוח והמשועשע צפויים עוד הרבה הפתעות של שלומיאליות.

מ'אומון רע' מתרומם הקורא אל עבר הנובלה השנייה, הקצרה יותר, 'חץ צהוב'. עניינה ברוסיה העכשווית, והיא יצירה גאונית לדעתי, תובענית יותר, פילוסופית, קפקאית וקודרת עד אימה. 'חץ צהוב' הוא כינויה של רכבת, הנוסעת אל עבר גשר הרוס. כל עלילתה מתרחשת בקרונות אינסופיים, שבהם נוסעים עם הגב אל כיוון הנסיעה. הסיפור פותח בפרק 12 ומסתיים בפרק 0, וברוך זו מקבל התוכן האלומני גם מיבנה לא כרונולוגי. אפשר לקרוא אותו ישר והפוך, בדיוק כמו שרכבת החיים נוסעת בלי קטר בראשה, זהו סיפור פסימי, שאינו מותיר שום תקווה לרוסיה העכשווית, הנמצאת בדרך אל ההתפוררות המוחלטת. אנשי עסקים מושחתים, המחקים את הקפיטליזם המערבי, מפריקים אותה לגורמים, קורעים את איבריה ומוכרים אותם ונעשים מיליונרים. אין לה שום סיכוי להשתקם.

הסיפור הבריוני בנוי ממכה שכבות עומק, לכן אמרתי קפקאי. ברובד הראשון ביקורת חברתית פוליטית. מתחתיו אמירה קיומית על סתמיות החיים האנושיים בכלל. ועוד מתחתיו המשמעות הדתית, שלפיה 'קיים מין אל, אשר יגמול או יעניש' (עמ' 196). בדיוק כמו שאצל קפקא מתחת לרובד השטחי הביורוקרטי נמצא הרובד הפסיכולוגי, ובתשתית - העומק הרליגינזי (וראה, בעניין זה, ספרו המצוי של שמעון זנדבנק על קפקא, זרד ההיסוס, הקיבוץ המאוחד תשל"ה).

הנוסעים אינם יודעים שהם נוסעים; אילו ידעו, היו מנסים לקפוץ מהרכבת. מי שזוכה בהארה, מבין לאן הוא נוסע ומתכנן בריחה, צועד למעשה אל המוות. במיוחד מבריק פרק 6, שהוא מבוא למסה מדעית בשם 'אנתרופולוגיה טוטאלית'. באופן פארודי הוא פותח ב'שקשוק הגלגלים, המלווה כל אחד מאיתנו מרגע הלידה ועד המוות, הוא כמוכן הצליל שאנו רגילים אליו יותר מכל' (עמ' 175), ולכן איננו שומעים אותו.

יש בי הרבה אסירות תודה להוצאת כבל, שבזכותה התודעתי לאחד הסיפורים הכי גדולים, הכי חכמים והכי עמוקים שקראתי בשנים האחרונות.

■ יהודית אוריין

תרבות

בין אליטות לאליטות

תולדות היישוב היהודי בארץ ישראל מאז העלייה הראשונה, עורך ראשי: משה ליסק. בנייתת של תרבות עברית, חלק ראשון, עורכת ומחברת ראשית: זחר שביט, האקדמית הלאומית הישראלית למדעים ומזכיר ביאליק, 690 עמ'. עמ'.

מכר ספרי, היקר לי ביותר הוא מילון עברי-רוסיידי, שהיה רכושו של סבי וניתן במתנה לאמי, שעלתה ארצה ב-1924. מילון-כיס זה עובר ממילונן הגדול של אליעזר בן-יהודה, ובפיתחו נאום תודה לאיש שהקדיש את חייו לתחיית השפה. סבי היה מאותם

המקומי, אופנות הלבוש, מיסחקי הילדים, הטקסים, הגינונים ואפילו לא הבנייה ואדריכלות הפנים. לעומת זאת, יש בה מחקרים על הלשון, הספרות והמורלות, העיתונות והתיאטרון, המוסיקה והציור, המחול, הקולנוע והגפיקה השימושית.

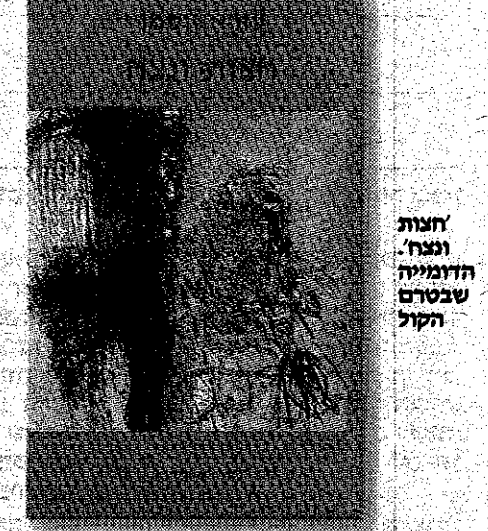
שירה

דג קטן מביט

סירקה טורקה, מהר, לכד ועכשיו, מפניתי: רמי סערי, כרמל, 178- עמ' • עזרא זוסמן, הצות ונצח, סידרת קשב לשירה, מהדור: גזרא לשם, 125 עמ' • עזרא זוסמן, שירי, גזרא לשם, 125 עמ' / תנ, 64 עמ' • ישראל בר כוכב, שירים, הנה, קנטרס לשירה בעריכת נתן זך, ירון גולן, עמודים לא ממוספרים.

ע ל רומנטיקה גרמנית שמענו, אבל את הצירוף רומנטיקה פינית נצטרך לתפור במיוחד עבור סירקה טורקה: "כי האהבה סביבך כמו עור, את החשיבה שלי / את כל הכבד והפועם" (עמ' 116). שירתה של טורקה, ילידת 1939 ומשוררת פינית חשובה, אקספרסיבית בלי התנצלות, כבודה במונח הטוב של המלה ופועמת את פעימותיה החמות מתחת לשלג, מלב ליבה של הערבה הפינית המולדת. טורקה מחוברת היטב הרוק חושני לטבע. היא קשובה לנוף, ליער, לחיות, אבל בצד הגרנדיוזיות הרגשית והגופית שעולה משיריה, יש בה גם יכולת מדהימה של הורחות והשומת לב לפרטים - חמלה אנושית, ישועית, לעיר, לשכיר, לקטן ולחור האנושי. לרגל של ארנבת, לחילון, למחט האור, לפטרייה הבודדת ולעין הרג הקטן: "אני מצמידה את פני לחרך במזה, / דג קטן מביט לעברי. / שני עולמות שונים כל כך: / גם אם ישמע את הירבור, לא יבין / את המלים // אני קורצת לו, / מורה באצבעותי / את אות השלום" (עמ' 20). טורקה, ספרנית וסייחית במקצועה, התרחקה כבר לפני עשרים שנה מהתי הכרך ההמוניים ובחזה להתגורר ביער, כמאה קילומטר צפונית מערבת להלסינקי. שם היא שומרת עבורנו, אורחי הכרך המודרני על סף האלף השני, ניצוץ קטן של אפשרות לקיום אחר, פחות מגופר והרבה יותר אנושי.

את עזרא זוסמן, משורר, מבקר תיאטרון ב"הבר" ומי שערך, במשך תקופה מסוימת את המוסף הספרותי של עיתון ההסתדרות ז"ל - לא הכרתי אישית. במיוחד שיריו, שיצא זה עתה לאור, מצטייר איש ערץ, מסוגר קימעה, חרישי ואוהב טבע, שרוקאק

הדומייה שבטרם הקול הדיבור היא זו שמניעה את גלגלי שירתו. "הקשבה לשיר היא פגיעה לשיר", מציין זוסמן באתח ממסותיו המצופרות לספר, ומר סיף: "השיר הדיבורי גם כשהוא כא אל קיצו. הוא אינו סגור הרמטית. הוא אומנם שומר על סודו, אך הוא פורח מן השקט והרו נשמע" (עמ' 114-115). הרמיה, הקול הזהד היו שלוש נוכחיות חיוניות לווסמן, שכ' תב לרוב בהרחה ובמשקל קפדניים, שאפיינו את

בני דורו. זוסמן, ליד 1900, נפטר ב-1973. כשיד מאוחר, צ'ואה, מבקש הדובר שלא נקנון על המלים היפות החן" אלא על בעליהן של המלים היפות: "המלים היפות החן / שמתו בנדרנו עימו / האם עליהן לקנון / ולא על בעליו עצמו? / ... ואפילו זו דומייתו / השאיר לכם בעיתו - / ואל דברי מספריו / ועל פני ידיו / ירד לאישו גישמו - / אל תדברו בשמו" (עמ' 96). לא נדבר בשמו, רק נסיף שהשירים הכלולים במיכוד שלפנינו לוקטו משלושה ספרים של זוסמן: "שירים" (עמ' עובר, 1968); "עצי תמיד" (ספרית פועלים, 1972); ו"רצעים שטבעו בחול" (אליה, 1981). שני הראשונים הופיעו בחיי המשורר, והאחרון יצא לאור על ידי אלמנתו.

כשישה ספרי שירה פירסם עודד פלד מאז שנות השבעים, ואף שבזמנו היו לי כמה הסתייגויות מהם, אני נוטה להסכים עם הפתוח על העטיפה לגבי הספר הנוכחי: "שלום רב שובר ארץ נהמרת" הוא תעודת גמר סגנונית לעודד פלד. פלד מתכתב מאז ומתמיד עם משוררים אמריקניים כוללים כולט ויטמן ואן גינזברג, שהשורה הרחבה, המאפשרת נשימה ארוכה של המשפט, היא אחד מסימני ההיכר המובהקים שלהם. גם בספר הזה מצוי שיר, "שלכת שקר", שהוא במוצהר ובגלוי, וריאציה על נושא של וולט ויטמן" (עמ' 14). אישית, אהבתי במיוחד שיר זעיר, קטע שישי מתוך "שישה נופי כפר אנגליים", מחוזה של

פלד למשורר אמריקני נוסף, וולט טייבנס. טייבנס לא היה משורר טבע תמים, אלא ספקן ואקזיסטנציאליסט, שכאשר התכוון לטבע, עשה זאת בחומרה מודניסטית שבלתי ניתנת: "היו לי שלוש תודעות כמו לעץ שיש בו שלושה שחרורים", כתב טייבנס ב"שלוש עשרה דרכים להתבונן בשחרור". והנה, פלד, ממשיך את השחרור ההגותי, הטייבנסי, בתוך נופי שירתו שלו: "13 דרכים להתבונן בשחרור / ואחת הספיקה. בפינת / החצר, עוקף עץ. / ועוד אחד. אחר-כך / שוח נבסו. / מנתר ונזבר. / אפשר לנכסם בצבעים / (נוצות שחורות, מקור / בתום) או: תפוז-צל / מסוה. חומק לתנומת / צהריים" (עמ' 16). השאלה כואת חיונית מאוד לדעתי לשירתו של פלד, שלעיתים טובעת בתוך הנוף כנאיביות יתרה, כלא מירוח התבוננות.

ישראל ברכוב פירסם כבר חמישה קובצי שירה. מחזור השירים הנוכחי, המתפרסם ב"הנה", יסודו בחורה אל הילדות ואל הנעורים מתוך עמדה מפוכחת ובלתי סנטימנטאלית של הבגרות. במרכז מטילה את חיתיתה דמות האב - דומיננטית, מרוחקת, קשה, שבר-כוכב מתעמת איתה עימות כואב ואישי מאוד: "אבי של ברשה / אבי של צליעה / אבי של צרות אפקים / אבי של מונבלות / אבי השוחה רחוק מכל אדם [...] אבי שלא ידע ללנה ולא לבכות / אבי של ימעות וברקים / אבי של חזמן / אבי של מחלת עיניים / אבי של הנבריה / אבי של תום / אבי של חוכמה אכולת תולעת / אבי של פורים ודוקים / אבי של בדידות / אבי של לא צריך אף אחד / אבי של צניעות גדולה ממיתה / אבי של ביותן / אבי של לב מתבקע בידי מנתחים / אבי של המרחק / אבי של שטון ישן ומצויב / אבי של הטהות צפות השמן וצפחת המים / מטפס בצליעה / 17 מדרגות בבית ברחוב הורגן / שמברילות בין חיים למות". העוצמה הנצברת מהחודות ומהטחת המשפטים הקטועים בזה אחר זה היא עצומה, ובמיקרה זה נרוד כי הצורה הרטורית היא גם התוכן. אי לכך, ממש מתבקש לחוכך כאן אלן גינזברג, שטבע אופן רטורי-מיקצבי כמעט זהה, בקריש שלו על אמו: "...הו אמו / היו שלום / עם נעל שחורח ארוכה / היו שלום / עם המפלגה הקומוניסטית וגרב קרוע / היו שלום / עם שש שערות כהות על השלפוחית של שרד" וכו' (קריש ושירים אחרים, תרגום נתן זך, עמ' 70). האם תסכימו איתי שהמקור הרבה יותר קיצוני, חושפני ומטרדי?

אפרת מישורי

שירים, תצלומים ובתיקה בתל-אביב

בתג הפסח הקודם יצוין יום הזיכרון השנתי של תל-אביב. במקביל, לקראת חגג, תראה אור האנתולוגיה הרחבת מדר-איים לאט - מבחן שירים, תצלומים ובתיקה בתל-אביב (ידיעות אחרונות / ספרי חמד), בעריכת ילס מרזי, בעיצוב של ורדימיר בנדריק. ועם מסה על בתי הקפה של תל-אביב הקטנה והגדולה מאת הסופר והעיתונאי שלמה שבא. שם האנתולוגיה לקוח משיד של הוד אביה, ומתפרסמים בה שירים על תל-אביב עם דגש על בתי-קפה. שמרונים משהדים מיוצגים בספר, החל בנתן אלתרמן, אורי צבי גרינברג, אברהם שלונסקי, אבות שורון, לאה גולדברג, ונתן זוש ואלכסנדר פן, רוד נתן זך, ריה רביקוביץ, אריה סיון, יעקב שבתאי, יאיר ורביץ, מאיר ויזלטיר, וגם יתרה עמית, משורר ירושלמי מובהק שכתב שני שירים על תל-אביב, ועד משוררים צעירים יותר כמדובל גלדמן, רוני סומק, איתן גילס ושמוען ארף. גיבורי השירים הם ההרחבות של תל-אביב, פה האנשים, ובעיקר אודות בתי-הקפה שלה.

שבא מוקרי תרבות

בילוי שם חלק ניכר מחייהם. הם ישבו עם משוררים שהעריצו ועם משוררים שלהמו כהם, ובתי-הקפה שימשו מקרי תרבות תוססים. האם צריך לומר שכל זה אינו קיים עוד? בספר מופיעים עשרות תצלומים של המשוררים בבתי קפה רבים מהם היסטוריים ונדירים, אחרים צולמו בשנה שעברה במיוחד לספר. להערכת ולדימיר בנדריק, התצלומים מאפשרים קריאה פתוח סדורה ויחוד אינטימטיבית. הספר ממזין דיפדוף בין התצלומים, ורק לאחר מכן ניתן בשירים. כוונת העיצוב הגראפי היתה, לתת לשירה מימד נוסף, לקרב את הספר אל המולטימדיה, אבל בתפיסה פאופיקה. השתדלתי לא לעשות נימיקים או אפקטים מרחיקי לפת, כדי להשאיר לשירים את הגמה העיקרית. התצלומים רק מלווים ומעשירים אותם, אבל לא יוצרים עינים כמתוכנן הקשר חדש.

את הניסיונות להשגחה בכל תחומי היצירה האנושית, בין הנושאים שיינוגו השלמות המציאות, השלמות ואיביה, תפיסת מתחזות של השלמות, שלמות ושפע, האידאל היווני של השלמות ולקחון, השלמות והקבלה היהודית, מישראל שתתפר פרופ משה הלברטל, פרופ נוא כמיומנות, דוד גלית פל שמיר והרבותיה, יום, עודד ומנחה את סידרת "מיפגש משכנות הוא פרופ משה אידל.

התפילה במיסגרת לשירה

פרקי התפילה של הסידור היהודי מהווים מיסגרת לחשיבת השירים "יום בספר שירים של אמיר אור, הנושא שם זה (הוצאת תנ). אהבה, עבודה, מקומו של היחיד נוכח הכולת והחברה ונושאים אחרים נבחרים בספר בהקשר של התקוממות לאורך היום, כסמל לחיים בכללותם, משחרית אל ערבית: "התפילות היהודיות", אומר אור, אדם חילוני, נותנות מיסגרת לסדר היום ולסדר החיים, וזו מיסגרת שמעניין ללכת ורבות, לחוות אותה ולהיעזר בה להתבוננות עצמית. חשיבת השירים השניה בספר, מגלית לילה, היא מטען אפוקליפטי מעבר לחיים, למחוזות תודעה אחרים, למוות. המורשת היהודית משמשת מיסגרת גם לחשיבה זו, שהשירים הפותחים והחותמים אותה הם על ארבעת האחים מהגדת הפסח: "העניין שלי בחזות הוא עתיק, והכי טבעי לי להשתמש במורשת היהודית וליצוק לתוכה תכנים חדשים".

פתיחים... פתיחים

- מיפגש עם יעקב אורלנד ייערך במוזיאון הפתוח, גן התעשייה תפן, מהר, מוצ"ש 20.3, 20.00.
- ארינה רביהוק תשוחח עם דן שירה ועם ד"ר נעים עריידי על "הטלוויזיה במשפיעה ובמעצבת רעת קהל" ביום א' 21.3, 20.30, בבית הספר, קפל"6 ת"א.
- הפילוסוף מישל פו, חנר האקדמיה הצרפתית, יבקר בארץ וירצה על הנושא "פאריס 1900 המושך המאה", ביום ג' 22.3, 19.30, מכון ון ליר, ירושלים, עם תרגום סימולטני לעברית.
- אניטה שפירא, משה אידל, משה הלברטל ואביעזר רביצקי ישתתפו בערב על ספרו של רביצקי "חיות על לחות" - קולות אחרים של המחשבה הדתית" ביום ג' 23.3, 20.00, במכון הן ליר, ו"בוסניסקי 43, ירושלים.
- סמדה שיפמן, יגאל שורוק ואורלי קסטל-בלום ידברו על הספר החדש של אורלי קסטל-בלום בבית הספר, בית העם, בצלאל 11, ירושלים, ביום ג' 23.3, 20.30.
- מסיבה ספרותית להופעת ספר שיריה של ריתי רזני עם הבישנה בחוץ ייערך ביום ה' 25.3, 20.30, במזרח גן גוטמן, דוקת 21, נוה צדק.

עיריית המאירי

שלום עליכם, סיום המיפעל

רפים שכוחים, הכרז 24 והאחרון של כתבי שלום עליכם בתרגומו של אריה אדרוני, יוצא לאור בספריית פועלים. במפעל חיים בן שלושים שנה הציל אדרוני משיכחה את כל כתביו של הסופר היהודי הגדול, שמזויה ביצירתו הענפה את חיל העלייה היהודית המזרח אירופית המיוזמתה אהרובי נשמע גאה ומרצה: לראשונה, בכל לשון שהיא, מאוגדים כל כתבי שלום עליכם יחדיו במה שמכונה כל כתבי יידיש מכונסת וקמפוזית ממה שהוא כתב. לשאלה מה גורם לאדם להשקיע את מיטב שנותיו בחרוגם כתביו של יוצר אחד, משיב אדרוני: שלום עליכם הוא הסופר האהוב עלי. הוא התגלה לי כאחד המספרים הגדולים בספרות העולם. הוא גם הסופר המתורגם ביותר לאחר התנ"ך והנציג המובהק של העם היהודי בספרות העולם. מדוע חשוב לפרסם את כל כתביו שלום עליכם ולא להסתפק במיכוד. תמיד אפשר לעשות מיכוד של המיטב, אבל כשנוצרים לתת דיוקן שלם, צריך לכלול את הכל. ב"הפים שכוחים" רשימות פליטונים, סיפורים ויצירות בלתי גמורות, בעיקר מראשית עבודתו הספרותית של שלום עליכם.

הנימוס הישראלי החדש

הנה אזודות מהשאלות: מה יותר גרוע, להיתפס בלי ליפסטיק או לצאת עם אוהד כדורגל למד כדורגל מתכוננים גברים כשהם אומרים "סקסית"? מהו הנימוס הישראלי החדש ואין הוא שינה את חיי הדמויות? תשובות לשאלות אלה מצויות בספרה של מרים קוז' גברים ונשים זה לא אותו הספר, שרואה אור בהוצאת ידיעות אחרונות לדבריו קוז', הספר עוסק בגברים, נשים, חתים וכל מה שנבנה בגבולות האלה. ביותן שאני כתבת על גברים שקרו, זו הדמנות לראות אותם כאור חדש. זה גם עזר להיות טבלניים יותר".

פרס קרן מוזס, שלב ב'

יותר מ-250 כתבי יד הגשו לתחרות פרס קרן מוזס לספרות יפה. הפרס, בסך 100 אלף ש"ח, הוא הגבוה ביותר המוענק כיום בישראל. יכולים לזכות בו יוצרים עד גיל 35 על כתב יד לזומאן או לקובץ סיפורים. שם הזוכה יפורסם עד סוף יוני השנה. התחרות עוברת אפוא לשלב השני, שלב הקריאה והשפיט.

השלמות הבלתי מושגת

החיפוש אחר השלמות "היה נושא הכנס הבינלאומי השלישי, שיתקיים במיסגרת "מיפגש" משכנות, משכנות שאננים, ירושלים, החל ביום ד' 24.3, במשך שבוע. אוד-עזר מומחים בתחומי האמנות, המוסיקה, הספרות, הפילוסופיה, האסורולוגיה, הביולוגיה והמחשבה היהודית והסינית ינסו להגדיר את מושג השלמות ולבחון